

"MAGYAR NYELVJÁRÁSOK"

A KOSSUTH LAJOS TUDOMÁNYEGYETEM
MAGYAR NYELVTUDOMÁNYI TANSZÉKÉNEK
ÉVKÖNYVE

XXVIII-XXIX, 13-14
DEBRECEN
1990

Szabó T. Attila levele

Mélyen tisztelt Elnök úr!

Noha engem "adminisztratív" jellegű körülmények megakadályoztak abban, hogy kitüntetett meghívásuknak engedve részt vegyek szeretett tanárom és atyai barátom, Csúry Bálint születése százados évfordulóján rendezett emlékünnepevényen, nem mulaszthatom el, hogy legalább üdvözlő szavaimmal kívánjak eredményes munkálkodást az ünneplésre összesereglett tanítványoknak, barátoknak és tisztelőknak.

Ne vétessék szerénytelenség számba, ha hivatkozom arra, hogy magam a Kolozsvári Református Kollégiumban 1922--1924 között már középiskolásként tanítványa voltam a most ünnepeltnek, majd egyetemi hallgatóként néhány társammal együtt részt vettem -- a román egyetemen hiányzó korszerű magyar nyelvészeti oktatás pótlásaként -- a Csúry Bálint tartotta egyetemi szintű magyar nyelvtudományi előadásokon. (1928--1930). Valószínűleg akkor ébredező nyelvészeti érdeklődésem láttán Csúry Bálint 1930 nyarán kísérőként magával vitt a moldvai csángók között végzendő nyelvjárásutató útjára. Ez alapozta meg későbbi csángó kutatásaimhoz szükséges helyszíni és nyelvjárási ismereteimet. Jóllehet a továbbiakban a személyes kapcsolat ritka alkalmakra korlátozódott, a levélbeli érintkezés tovább folytatódott. Csúry professzor ugyanis célkitűzésszerűen továbbra is ápolta a kisebbségi sorsban élő néhány erdélyi nyelvészrel való kapcsolatot, és számukra készségesen közlési lehetőséget biztosított 1939 óta megjelenő évkönyvében, a Magyar Népnyelvben. Mikor aztán engem 1940 őszén a kolozsvári egyetemre neveztek ki tanárnak, Csúry Bálint rögtönösen azzal az ajánlattal tüntetett ki, hogy tegyük a debreceni és a kolozsvári nyelvészek közös kiadványává az ő intézeti évkönyvét. Bár magam -- érthetően -- örömmel fogadtam ezt az ajánlatot, az ajánlattevőnek a következő év februárjában bekövetkező váratlan halála lehetetlenné tette, illetőleg csak a méltó utód, Bárczi Géza pro-

fesszorsága tette lehetővé az együttműködést. Jóllehet ez az intézményes együttműködés mindössze három évig tartott, hálásan kell megemlékezni arról, hogy a közhatalmi változás után a Csúry Bálint kezdeményezte együttműködés folytatásaként a megértő debreceni vezetés mindmáig készségesen biztosított és biztosít számunkra helyet a Magyar Nyelvjárások hasábjain.

Elnézést kérek, hogy ezekre a látszólag személyi természetű, valójában azonban tudománytörténeti jellegű mozzanatokra éppen most, a nagy Mester emlékünnepélyén tereltem rá a figyelmet. Úgy gondolom azonban, hogy éppen ezeknek felemlegetése mutatja meg teljes valóságában azt, hogy az ünnepeit szelleme miként munkál továbbra is a debreceniek és a kolozsváriak testvéries együttműködésében. Reméljük, hogy a nagy Professor szelleme munkál továbbra, az utánunk következő nemzedékek körében is.

Kérem ismételten Elnök urat, méltóztassék tolmácsolni őszinte jókívánásaimat az emlékünnepélyen részt vevő nyelvésztársak eredményes munkájához.

Kolozsvár, 1986. február 12-én

Mély tisztelettel

SZABÓ T. ATTILA